

Het universele geneesmiddel

HET UNIVERSELE GENEESMIDDEL

DOOR

J. VAN RIJCKENBORGH

1978

Rozekruis Pers – Haarlem – Nederland

Het vergiftigde ademveld van de wereld

Velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren. (Mattheüs 22:14)

Sedert het begin van deze eeuw ijlt de mensheid met steeds groter wordende en steeds beangstigender vaart toe naar een definitieve beslissing, die het lot van de mensheid uiteindelijk bepalen zal.

Het zal u niet onbekend zijn dat vele wereldmachten, alsmede kleinere groeperingen, zich zeer bezorgd maken over het uiteindelijke beeld en de geaardheid van deze beslissing. Dat komt tot uiting in woord en geschrift en in de immense worsteling tussen de grootmachten der wereld.

In het laatste deel van de vorige eeuw meende men dat het grote wereld- en mensheidsconflict gelegen zou zijn in de bestaande tegenstellingen tussen kapitaal en arbeid, tussen armoede en rijkdom. U weet welke geweldige wereld- en mensheidsberoeringen daarvan het gevolg zijn geweest en hoezeer zij het aanzicht der wereld hebben gewijzigd.

In het tot nu toe leidinggevende ras op aarde, het blanke ras, zijn deze tegenstellingen praktisch bijna opgeheven, want steeds meer volkeren van dit ras geven reeds de bewijzen van een sociaal-culturele oververzadiging, met alle gevolgen en nieuwe problemen veroorzakende moeilijkheden van dien. En wanneer u denkt aan het ontwaken van de andere mensenrassen, dan zult u kunnen inzien dat binnen enkele tientallen jaren ook deze rassen in het bezit van alle blanke en westerse verworvenheden zullen zijn, verworvenheden

met betrekking waartoe men zich steeds meer zal afvragen of het werkelijk zegeningen zullen zijn.

Tegelijkertijd stijgt de angstcurve ontstellend snel, want in de wereld der grote sociaal-economische tegenstellingen hebben de westerse volkeren zich bij de andere rassen niet bepaald bemind gemaakt. Men vraagt zich af: wanneer de gekleurde volkeren in het bezit zullen zijn van dezelfde sociaal-economische beschavingsresultaten – waartoe dan alle conventionele wapens, vliegtuigen, raketten en atoomvernietigingswerktuigen behoren – wat zullen deze mensen dan met ons, westerlingen, gaan doen?

Een voorbeeld: het Chinese volk bezit reeds vele universiteiten waar Chinese professoren, die hun opleiding hebben ontvangen aan westerse universiteiten, aan tienduizenden jongelui hun westerse wijsheid doceren, net als in Rusland sedert 1917 het geval is. Velen van deze jonge mensen zijn, zoals men dat noemt, afgestudeerd en in de komende jaren zullen er hele lichteningen doctorandi in alle faculteiten in de diverse praktijken treden. Kernwapens bezit China al, raketten heeft het ook, alle grondstoffen voor een te voeren wereldeconomie zijn ook aanwezig, speciaal in Tibet en de Gobi. En de vraag is derhalve nu reeds urgent: Wat zullen de Chinezen straks met óns gaan doen?

Men kan dan ook, van dialectisch standpunt bekeken, de mensen begrijpen die in bedekte termen zeggen: «Laten wij, nu het nog tijd is, wat met hén doen voor zij wat met óns gaan doen.» In reactie op deze urgentie zeggen anderen: «Begin in godsnaam niet met geweld. Daarvoor is het al te laat, zoals gebleken is in Korea en Indo-China. Het zou het einde zijn van alles en allen!»

Zo zien wij dan steeds duidelijker de twee wereldmachten verdeeld in twee wereldkampen*. Ontdaan van alle klatergouden schijn komt het hierop neer dat de ene wereldmacht haar kracht put uit de dusgenaamde geleide economie en de andere macht – tot op heden – uit, wat men noemt, de vrije economie. Beide stelsels hebben in alle landen hun voor- en tegenstanders en het experimentele stadium *is* en *kómt* men ook hierin zeker niet te boven. Ook op dit punt heerst allerwegen eveneens de grootste verwarring. Want in

beide grote kampen der wereld schakelt men op diverse terreinen der wereldhuishouding van tijd tot tijd over van geleide economie naar vrije economie, en van vrije op geleide economie, al naarmate het nuttig of nodig blijkt te zijn voor de een of andere belangengroep.

Hoe dan ook, in beide wereldkampen zegt men: «Bij ons is de vrije wereld, bij de ander leeft men onder een zwaar slavenjuk.» Beide kampen hebben zich tot de tanden gewapend en vormen wederzijds een ontzettende bedreiging, tengevolge waarvan beide partijen elkaar in geen enkel opzicht concessies kunnen doen. Immers, iedere concessie zou een verstoring van het evenwicht kunnen betekenen. Daarom is er voor beide maar één mogelijkheid: steeds zoeken naar nieuwe machtsmiddelen om door een eventuele vondst de absolute macht in handen te krijgen.

Een luguber spel wordt met de mensheid gespeeld. Met een mensheid waarin zulke ontzaglijke mogelijkheden opgesloten liggen! In welk een vreselijk gevaar is heel de mensheid binnengegaan! Allen vrezen allen, allen wantrouwen allen. Een poel van haat, angst, zorg en vrees is de levensatmosfeer der mensheid in deze eeuw in steeds toenemende mate geworden. In dit giftige ademveld zijn reeds vier generaties binnengetreden. U begrijpt dat het niet in het minst te verwonderen is wanneer wij steeds meer horen van de afgrijpselijke gevolgen van dergelijke levensomstandigheden.

Het stoffelijke gedrag van de leidende groepen der mensheid, met alle etherische, astrale en mentale achtergronden daarvan, heeft een toestand-van-zijn geschapen die heel wat vreselijker, funester en dodelijker is dan alles wat deze eeuw aan oorlogen te aanschouwen en te ervaren heeft gegeven, namelijk een hels ademveld, een inferno, met een ongebreideld samenvloeien van alle krachten der spiegel-sfeer met de op aarde levende mensheid.

Wat eertijds aangekondigd werd als dreigende is nu tot een feit geworden. Het resultaat veroorzaakt in alle opgroeiende generaties een zeer duidelijke en uiterst gevaarlijke psychische storing. Zonder overdrijving kan men zeggen dat de mensheid in snel tempo bezig is

* De lezer bedenke dat deze woorden geschreven werden in de jaren 1966-1967

fundamenteel zielsziek te worden.

Nu de mensheid moet ademen en leven in een zeer giftig geworden atmosfeer is het duidelijk dat ditzelfde het geval is met betrekking tot de andere natuurrijken. Mét ons ademen het plantenrijk en het dierenrijk de giftige invloeden in van de volkomen vervuilde en vernielende ethers en astrale radiaties. Allen die voedsel tot zich nemen, worden meervoudig aangetast, tot in alle zielefluïden, en terecht kan men dus vaststellen dat niemand de dans ontspringt. Niemand ontkomt aan het psychische verderf dat vooral de jongere generaties heeft aangegrepen en steeds meer zal aangrijpen. Tenslotte zal er een generatie verschijnen die in haar uitingswijzen een belediging zal zijn voor de prehistorische Lemuriërs, indien men haar met deze voorvaderen zou willen vergelijken.

De mensheid heeft zich onder leiding van haar autoriteiten in de afgrond gemanoevreerd en de grootmachten der wereld beletten elkaar zich daaruit omhoog te werken, zoals dat in de wereld in voorhistorische tijdperken reeds eerder het geval is geweest. Wij denken hier bijvoorbeeld aan Atlantis.

Wij zeiden u dat de mensheid bezig is fundamenteel zielsziek te worden. Wat bedoelen wij daarmee?

Wel, iedere natuurgeboren mens bezit van nature een bezielende kracht, waaruit het leven en het bewustzijn te verklaren zijn. Dit natuurlijke of animale bewustzijn en heel de bezielende kracht die daarmee annex is, is enerzijds uit erfelijke factoren, anderzijds uit karmische factoren te verklaren. Dat wil zeggen: wij hebben ons natuurlijke bewustzijn, de ons bezielende kracht, van onze ouders en voorouders ontvangen en de mikro kosmos, die ons omringt, brengt in ons het mikro kosmische verleden over.

Ons leven voltrekt zich voort door middel van de adem en wordt daardoor in stand gehouden, dus door de ons omringende levensatmosfeer. Er is, zoals u weet, een wisselwerking tussen mens en atmosfeer. Uw ouders zijn verantwoordelijk voor de atmosfeer die u omringt. U kunt deze atmosfeer beter maken of nog fataler, en uw kinderen ontwikkelen dezelfde mogelijkheden, totdat er zich een

toestand ontwikkelt die het leven voor de natuurgeboren mens onmogelijk zal maken.

Het natuurgeboren lichaam, de natuurgeboren ziel en het natuurgeboren leven hebben principieel en fundamenteel maar één doel, namelijk het zo lang mogelijk in stand houden en openhouden van de mogelijkheden tot wedergeboorte.

Het natuurgeboren lichaam is een instrumentarium tot hoger en volstrechter leven. Als men dit lichaam in zijn functies schendt, als men de bezielende kracht van dit lichaam belet zich op natuurlijke wijze te ontplooien, als men het wil laten leven in een giftig ademveld, ontstaat er psychische ontreddeering, die in haar gevolgen steeds meer aan leiding zal ontsnappen en uiteindelijk een wereldbevolking van volstrekt abnormalen zal realiseren, waarbij iedere nieuwe generatie steeds duidelijker de bewijzen van die abnormaliteit zal vertonen. In hoeverre deze toestand van allergrootste nood reeds bereikt is, kunt u weten.

De leerlingen van de moderne Geestesschool, het Lectorium Rosicrucianum, weten dat dit grote gevaar en de gevolgen daarvan voor velen alleen dan kunnen worden afgewend, wanneer zij die dat willen en kunnen, het pad der zielewedergeboorte positief gaan bewandelen en daarbij gebruik kunnen maken van een gezuiverd alchemisch transmutatieveld, dat zich scherp onderscheidt van het giftige ademveld van de massa.

Zulk een geheiligd transmutatieveld wordt door de Geesteschool onderhouden. Het kan blijven bestaan, indien een groep van werkelijk nieuw-levendenden dit veld in stand houdt. Verzwakt zulk een groep in kracht en vermogen, zou zij de giftigheid van het ons omringende niet langer kunnen weerstaan, dan zou het transmutatieveld in elkaar storten. De Geestesschool zou niet meer kunnen arbeiden en alleen de naam overhouden.

De taak waarvoor een School als de onze zich geplaatst weet, kan alleen worden volvoerd als zij de beschikking heeft over een groep leerlingen die alle noodzakelijke kwaliteiten metterdaad zal bewijzen. Wij moeten u dit alles met nadruk zeggen, want iedere negatieve poging tot het stuiten van de omlaaggerichte vaart der volkeren

kan geen enkel nut sorteren, zoals in deze eeuw reeds enkele malen gebleken is en bij voortduring blijken zal.

Het gaat erom in te zien dat men uitsluitend door de toepassing van de nieuwe levenshouding het fundamentele en principiële doel van het natuurgeboren lichaam kan realiseren. En dat men alleen met het resultaat daarvan helpend, dienend, verlossend en natuurlijk ook zelfbevrijdend werkzaam kan zijn.

Met alles wat een mens eventueel aan ambities, humanitaire gevoelens, intellectueel inzicht en dergelijke van huis uit, krachtens de natuurgeboorte, bezit, kan hij in bevrijdende zin niets voor de mensheid doen. Alleen een nieuw vermogen, door doelgerichte levenshouding vrijgemaakt, zal u kunnen helpen. U kent het woord: «Velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren.» Het wil zeggen: allen zijn geroepen door middel van de bestaande mogelijkheden het ene doel door levenshouding te realiseren. Als daar niets van terecht komt, dan ligt het niet aan de roep, niet aan de mogelijkheden, niet aan het doel, doch uitsluitend aan het verzaken van de vereiste levenshouding.

Wie deze arbeid der verwerkelijking zal willen volbrengen, wordt een waardig leerling van de Geestesschool, ten dienste van wereld en mensheid.